

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμφαντός με Πατρὸς». (Ἰωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέροις γλώσσαις». (Πράξ. 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9690 6100

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 32 No 4-6

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 359-361

Ἀπρίλιος-Ἰούνιος/April-June 2010

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ «ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ»*

ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανῶ

Τὸ «κήρυγμα» τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς διδαχὴ «ἐν ὀνόματι Κυρίου»(!), δέν εἶναι ἀπλῶς τυπικὴ διδασκαλία, πού θά μπορούσε νά ἀρκεσθεῖ αὐτοτελῶς εἰς τό πλαίσιο τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἐβεβαίωσε ὅτι «οὐκ ἦλθον καταλῦσαι τόν νόμον, ἀλλά πληρῶσαι (Ματθ. 5,17), ὁ δέ Παῦλος, ἐπίσης δέν παρέλειψε νά ὑπενθυμίσει ὅτι «ὁ νόμος παιδαγωγός ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν» (Γαλ. 3,24).

Παρά ταῦτα, ἡ μᾶλλον ἀκριβῶς διά ταῦτα, πρέπει νά λεχθεῖ ἀπερίφραστα ὅτι τό «κήρυγμα» τῆς Ἐκκλησίας ὑπερβαίνει ἀπείρως, καί θά ὑπερβαίνει εἰς τό διηνεκές «τόν νόμον καί τούς προφήτας» (πρβλ. Πράξ. 24,14).

Περὶτό νά ποῦμε ὅτι ἡ **ὑπέρβαση** τοῦ Νόμου ἀπό τόν ἀπείρως πληρέστερο λόγο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δέν ἐπισημαίνεται ἐδῶ μέ διάθεση καθ' οἰονδήποτε τρόπο **ἀπαξιωτική**, ἔναντι τοῦ Νόμου. Ἄλλωστε, πρό πολλοῦ ἔχει γίνει ἀντιληπτό καί εὐκαίρως ἀκαίρως ἔχει ὁμολογηθεῖ ἀπό τούς διαπρεπέστερους εἰδικούς θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας, τό ὅτι καί ὁ «Νόμος», σέ τελική ἀνάλυση, δέν εἶναι ἄσχετος μέ τήν **Ἀγάπη** τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀντιθέτως εἶναι ἓνα ἄλλο «σχήμα», μία ἄλλη μορφή **«χάριτος»**.

Ἡ ἐν προκειμένῳ διάκριση πρό πάντων ἔχει οὐσιαστικῶς ἐποικοδομητική, θά λέγαμε «καθατήρια» σημασία, διότι ὑπενθυμίζει πόσο μεγαλυτέρα εἶναι ἡ **ὀφειλή** τῶν ἀκροατῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλίας τοῦ Χριστοῦ (Ματθ. 5-7), ἀπό ἐκείνων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.

Ἡ δήλωση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ὅτι «ὁ νόμος διά Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διά Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ἰω.1,17), ὀριοθετεῖ διά παντός, στό προαίωμα σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας, ἀπό τό

THE RESPONSIBILITIES OF 'PREACHING'*

By Archbishop Stylianos of Australia

Τhe 'kerygma' or proclamation of Christianity, as instruction "in the name of the Lord" (!), is not simply a **formal** teaching which could self-sufficiently conform to the context of Mosaic Law.

The Lord Himself confirmed that "I did not come to abolish the law, but to fulfil it" (Mat. 5:17), and Paul also did not omit to remind us that "the law became our tutor to bring us to Christ" (Gal. 3:24).

Despite this, or rather precisely because of this, it must be stated clearly that the 'kerygma' of the Church infinitely surpasses, and will surpass in perpetuity "the law and the prophets" (see Acts 24:14).

It is superfluous to say that the **transcendence** over the law by the infinitely more complete word of the Church of Christ, is not noted here with any **dismissive** disposition whatsoever towards the Law. In any case, from long ago it has become apparent - and from time to time has been acknowledged by the most prominent specialized theologians of the Church - that the 'Law', in final analysis, is not unrelated to the **Love** of God, but on the contrary constitutes another 'schema', another form of **'grace'**.

This distinction has, above all, an essentially constructive, we might say 'cathartic' meaning, because it reminds us how greater is the **due** of the listeners to the Sermon on the Mount by Christ, than those of the Mosaic Law.

The declaration of St John the Evangelist that "the law was given through Moses, but grace and truth came through Jesus Christ" (Jn. 1:17), defines forever, in the pre-eternal plan of Divine Economy, on the one hand the **preparation** and the **pathway**, whilst on the other hand the **fullness** of Sabbatism, that is, the **cessation** of the 'Eighth Day'.

* Τὸ ἄρθρο αὐτὸ εἶχε δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα μας (ΤΟ ΒΗΜΑ τῆς Ἐκκλησίας, Μάρτ. 2008), κι ἦταν προφανές ὁ λόγος πού προκάλεσε τὴν συγγραφὴ τοῦ ἄρθρου. Ἀπέβλεπε στό νά γίνει «χριστοκεντρικότερο» τὸ κήρυγμα γενικῶς, πρωτίστως δέ τῶν Ἀρχιερέων. Τὸ ἴδιο αἶτημα παραμένει πάντοτε τραγικά ἐπικαίρο, ὥστε νά μὴ συγχέωνται οἱ τυχόν προσωπικὲς ἀπόψεις τοῦ κηρύττοντος μέ τὸ σωτήριο μῆνυμα, πού ὁ Χριστὸς ἔφερε στὸν κόσμο.

* This article was published in our newspaper (THE VEMA of the Church, March 2008), and the reason for writing the article is obvious. It advocates that sermons in general, but those of the hierarchs in particular, should be more 'Christ-centred'. The same plea tragically remains relevant at all times, so that possible personal views of the sermon-giver are not confused with the saving message which Christ brought to the world.

ένα μέρος τήν προπαρασκευή και τήν πορεία, και από τό άλλο τό πλήρωμα του σαββατισμού, δηλ. τήν κατάπαυση τής «Ογδός Ημέρας».

Η διάκριση συνεπώς ανάμεσα στον διά του Μωυσέως δοθέντα «Νόμο» ἀφ' ενός, και τήν διά του Ίησού Χριστού γενόμενη «χάρη και ἀλήθεια» ἀφ' ἑτέρου, δέν δηλώνει ἀπλῶς ἕνα χρονικό ὄροσημο. Οἱ δύο διακρινόμενες «περιοχές» δέν εἶναι τμήματα μιᾶς ὁμοιογενούς πορείας. Δέν εἶναι καν πορεία στό ἴδιο ἐπίπεδο. Πρόκειται για δύο ποιοτικῶς τελείως διάφορες «καταστάσεις» (conditions).

Στήν πρώτη περίπτωση, ὁ Νόμος, ὅσο κι ἄν ἐκφράζει Ἐντολές του Θεοῦ, δέν παύει νά ἔχει φορέα ἕνα ἄνθρωπο, τόν Μωϋσῆ. Καί δέν εἶναι τίποτε περισσότερο αὐτός ὁ Νόμος ἀπό μιᾶ «προετοιμασία» πού διενεργεῖται, σέ ἀπροσδιόριστο μάλιστα μήκος χρόνου, «πολυμερῶς και πολυτρόπως» (Ἐβρ. 1,1).

Στήν δεύτερη περίπτωση, ἀντιθέτως, φανερόνεται ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος, ὡς ἡ Χάρη και ἡ Ἀλήθεια, πού γεμίζει και ὀλοκληρώνει τά πάντα, ὡς «τό πλήρωμα του τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (Ἐφεσ. 1,23).

Ἦδη ἀπό τά λεχθέντα γίνεται φανερό ὅτι, αὐστηρῶς εἰπεῖν, μόνον ὁ ἴδιος ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός-Λόγος εἶναι ὁ δυνάμενος νά κηρῦξει αὐτεξουσίως «τήν χάριν και τήν ἀλήθειαν», ὡς πληρότητα ζωῆς.

Κάθε ἄλλος πού ἀποστέλλεται (Ἀπόστολος) νά κηρῦξει «Ἰησοῦν Χριστόν, και τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. 2,2), ὥστε τό κήρυγμα νά ἀνακαινίζει τούς ἀκούοντας, ὡς «διακονία τής καταλλαγῆς» (Β' Κορ. 5,18), πρέπει νά ἔχει συνείδηση του ὅτι ὁμιλεῖ ἐξ ὀνόματος Ἐκείνου και μόνον.

Ἡ συνειδητοποίηση τιαύτης ὑπερανθρώπου ἀποστολῆς (πρβλ. Ματθ. 28,19) φυσικό εἶναι νά καθιστᾶ τό «Κήρυγμα» ὄχι ἀπλῶς δυσχερέστατη διακονία, ἀλλά τό πῶ ἐπικίνδυνον «τόλμημα».

Διά τουτο ἀκριβῶς δέν ἀρκεῖ ἐδῶ νά ὁμιλήσουμε για εὐθύνη (εἰς ἐνικόν), ἀλλά για «εὐθύνες» (εἰς πληθυντικόν) πού ἐπωμίζεται ὁ κήρυκας του Εὐαγγελίου, ἀνεξαρτήτως ἄν εἶναι Κληρικός (ὅποιουδήποτε βαθμοῦ!), Μοναχός ἢ λαϊκός.

Τρεῖς τουλάχιστον εἶναι οἱ κυριώτερες εὐθύνες του κήρυκα ἐν προκειμένω:

(α) Εὐθύνη ἔναντι του ἀποστέλλοντος Θεοῦ (ἐξ ὀνόματος του Ὁποίου και ὁμιλεῖ)

(β) Εὐθύνη ἔναντι τῶν πρὸς οὓς ἀποστέλλεται (ὡς εἰκόνων του Θεοῦ)

(γ) Εὐθύνη ἔναντι αὐτου τουτου του θείου λόγου.

Θά μπορούσε κανεῖς, ἀναλύοντας προσεκτικά τόν κηρυγματικό λόγο Κληρικῶν ἢ λαϊκῶν, στά τελευταῖα κυρίως 30 ἕως 50 χρόνια, νά ἐπισημάνει σκανδαλώδη φαινόμενα ἀναληθίας και «ναρκισσισμού», ἄγνωστα εἰς τούς παλαιότερους Ὀρθοδόξους Ποιμένας και Διδασκάλους.

Καί δέν πρόκειται για ἀπλῶς ἀνεπίτρεπτες μεγαλοστομίες, για προχειρότητα και «ἰερή φλυαρία», ἀλλά για προκλητική ἀνευλάβεια μέχρι βαθμοῦ ὕβρεως.

Ἡ πρόκληση ὅμως και ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀκροατῶν κορυφούται, ἰδίως ὅταν ὁ κηρυγματικός λόγος ἐκφέρεται ὄχι εἰς παρηγορίαν ἢ οἰκοδομήν, ἀλλά πρὸ πάντων ὡς «ἐξουσιαστικός» λόγος

The distinction, therefore, between the 'Law' given through Moses, and the "Grace and Truth" given through Jesus Christ, does not represent simply a **chronological** milestone. The two discernible 'regions' are not portions of the one **homogeneous** pathway. They are not even pathways on the same **level**. Rather, they are two **qualitatively** different 'conditions'.

In the first case, the **Law**, in as much as it expresses the Commandments of **God**, does not cease to have as its **bearer**, a **man** - Moses. And this Law is nothing more than a 'preparation' which is effected, indeed, in an unspecified period of time, "in various fragments and in various ways" (Heb. 1:1).

In the second case, by contrast, the **God-Man** (*Theanthropos*) is revealed as the Grace and the Truth who fills and completes everything, as "the fullness of Him who fills all in all" (Eph. 1:23).

Already, from the above, it becomes obvious that, strictly speaking, only the Incarnate God-Word is able to preach "Grace and Truth" **by His own authority**, as **completeness** of life.

Everyone else who is sent (as an Apostle) to preach "Jesus Christ, and Him crucified" (1 Cor. 2:2), must be conscious that he speaks only in His name, so that the sermon rejuvenates the listeners as a "ministry of reconciliation".

The realization of such a **super-human** mission (see Mat. 28:19) naturally renders the '**Sermon**' not merely a **most difficult** ministry, but a **most dangerous** 'undertaking'.

For this reason precisely, it does not suffice that we should speak of a responsibility (in the singular), but of 'responsibilities' (in the plural) which the preacher of the Gospel carries, be he a Cleric (of any rank!), a Monk or a lay person.

Three, at least, are the main responsibilities of a Preacher in this context:

(a) Responsibility to God who has sent him (and in Whose name he speaks)

(b) Responsibility to those to whom he has been sent (as **icons** of God)

(c) Responsibility to the Divine Word itself.

In carefully **analyzing** the sermons **preached** by Clerics and lay people, mainly during the past 30 to 50 years, one could identify scandalous phenomena of callousness and 'narcissism', foreign to Orthodox Hierarchs and Teachers of the past.

And here we refer not simply to impermissible **grandiloquence**, to improvisation and 'sacred babble', but to provocative **irreverence** to the point of **insult**.

The provocation, however, and the scandalization of the listeners is heightened, especially when the **sermon preached** is uttered not for **consolation** or **support**, but above all as an 'authoritative' sermon of authenticity, with an especially panegyric or rhetorical manner, in the following three characteristic forms:

- Sermon at the Enthronement of a Hierarch
- Pastoral Encyclical
- Catechetical Homily

Sunday of the Paralytic

by Philip Kariatlis

On the fourth Sunday after Easter, the Church commemorates the miraculous healing of a paralytic man by Christ at the pool of Bethesda.¹ In broad terms, this specific miracle story provides an opportunity for the Gospel writer to declare an aspect of Jesus' Messiahship as foretold in the Old Testament Scriptures – in this case, his power over sicknesses.² In this way, it also asserts a unique relationship and intimacy with God his Father from whom this extraordinary authority over all ailments was derived. This particular story is only recounted in the Gospel according to St John (5:1-15)³ and represents the third of the seven signs performed by Jesus during his earthly life.⁴ Essentially, the story refers to a paralytic man who, together with a great multitude of sick people, lay helpless by a pool. He did this because he was eagerly awaiting to be the first to enter into this pool so as to be healed by an angel of the Lord who would come and stir its waters. The pool was believed to have curative powers yet was limited only to the first person who would manage to enter. We are further told that the paralytic had suffered from this incurable infirmity for thirty-eight whole years.

The Gospel further relates how Jesus, moved by compassion, took the initiative to approach and heal the man, ordering him to take up his mat and walk, but only after first

asking him if he in fact wanted to be made well. Notably, the Gospel also details that this healing took place on the Sabbath. Not surprisingly, we are told that the Jewish leaders took issue with this pointing out that it was unlawful for the man who had been healed to carry his bed on the Sabbath. Even though the man could not at first give an answer to the Jewish leaders regarding the identity of Jesus, the Gospel passage continues to recount a subsequent encounter where the healed paralytic was told to “sin no more” (Jn 5:14). Indeed, only after this second meeting did the man learn that it was Jesus who had healed him. Even though we are not told, it would be hoped that this man went out to bear testimony to Christ's abundant mercy.⁵

Before further reflecting on several aspects of the miracle, it would not at all be inappropriate and injudicious to ask why the Church included the miraculous cure of the paralytic in this resurrection period of its liturgical calendar. Clearly, the story does not relate to any post-resurrection sightings as was the case in the two preceding Sundays.⁶ On the contrary, it refers, as we have seen, to a miracle Jesus performed during his earthly life, and indeed one early on in his ministry. Nevertheless, the Church in all its wisdom included this story to be read during this period because it only makes sense from the perspective of the Resurrection. Only in showing himself to be victorious over death, could Jesus now surely be seen to have sovereign power and authority over all physical illnesses. Undeniably, it was precisely because of

1. Etymologically, the word ‘Bethesda’ in Aramaic may signify ‘house of mercy’ and is therefore an entirely appropriate term in view of the countless people who lay there waiting to be miraculously healed.

2. Cf. amongst other passages Ps 41:3-4; Jer 17:14 and 30:17.

3. The Gospel reading can be divided into three parts: the first, setting the context for the healing story (5:1-3), namely in Jerusalem immediately after a certain unspecified Jewish feast. The second part recounts the actual healing of the paralytic man (5: 5-9) by Jesus and the third describes the aftermath with the Jewish leaders (5:10-15).

4. The seven Johannine signs are as follows: 1) the changing of water into wine (2:1-11); 2) the curing of the nobleman's son (4:46-54); 3) the healing of the paralytic man (5:1-15); 4) the feeding of the five thousand (6:1-14); 5) Jesus walking on water (6:15-21); 6) the healing of the blind man (9:1-41) and 7) raising Lazarus from the dead (11:38-44).

5. St John Chrysostom noted that the paralysed man could have answered the charges by hiding the healing and remaining out of sight, but rather he chose to boldly confess his healing. He wrote: “[Jesus] did this [withdraw] first of all because the man who had been made whole was the best witness of the cure and could give his testimony with less suspicion in our Lord's absence.” *Homilies on the Gospel of John* 37.2.

6. Even though the pericope does not specify which Jewish festival was taking place at the time that Jesus went up to Jerusalem, many fathers in the early Church identified the unnamed feast as Pentecost, a view also accepted by some modern scholars.

αὐθεντίας, ιδιαίτατα μάλιστα μέ πανηγυρικό ἢ ρητορικό τρόπο, ὑπό τις ἐξῆς τρεῖς χαρακτηριστικές μορφές:

- Λόγος ἐνθρονιστήριος
- Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος
- Λόγος Κατηχητήριος.

Γνωρίζουμε βεβαίως ὅτι αὐτήν ἀκριβῶς τὴν ἔκπτωση, ἐν τῷ προσώπῳ ἀκόμη καὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν κληθέντος νὰ κηρύξει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἑαυτὸν (!), Ἐπισκόπου, ἢ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου τὴν καταγγέλλει ὡς ἔσχατη κατάπτωση ὀλόκληρης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὴ ἡ τραγικῶς ἀκραία περίπτωση μᾶς δίδει τὸ μέτρο νὰ ἀναλογισθοῦμε τίς τρομακτικὲς εὐθύνες τοῦ κηρύγματος, ὥστε νὰ παύσωμε ἐπὶ τέλους νὰ χαρακτηρίζουμε ὡς «ΘΕΙΟΝ ΛΟΓΟΝ» (ἐκ τῶν προτέ-

We know, of course, that precisely this **demise** of the **Bishop**, who has been eminently called to preach the Gospel of Christ, and not his own person (!), is denounced by the Revelation of John, as the **ultimate degeneration** of the entire local Church.

This tragically **extreme** case provides for us the **measure** by which we might reflect on the frightening responsibilities of preaching and cease, at last, to characterize as the “DIVINE WORD” (either beforehand or after the event!) our **dubious** attempt to convey the **message of salvation** every time we simply **speak**.

Amen.

Translated by FSS

ρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων!) τὴν ἀμφίβολη προσπάθειά μας νὰ μεταδώσουμε τὸ **λυτρωτικὸ μῆνυμα**, κάθε φορὰ πού ἀπλῶς ὁμιλοῦμε.

Ἀμήν.

Christ's Resurrection, in which He showed himself to be not only victorious over death but also in a position to bestow the gift of wholeness and integrity to the entire world, that He would also be able to heal the paralytic. Consequently, in view of the seriousness of the paralytic's predicament, Christ's authority over all human flesh through his Resurrection and indeed, over all physical and spiritual death, is clearly seen and therefore typologically finds a natural place during this period.

Having highlighted its rightful place during this festal period of the Church's liturgical year, it remains to reflect on some of the significant points raised in the passage. Amongst other things, the story at first glance serves to highlight the perseverance of the paralytic who despite his inability to move, nonetheless remained near the miraculous pool for thirty-eight whole years in the hope that he would be first to enter into it. One can further appreciate the extent of the man's perseverance in this suffering if one takes into consideration that normal life expectancy in antiquity was approximately forty years. In effect, the Gospel pericope is conveying the fact that the paralysed man had been suffering for a whole lifetime. In view of this, the passage therefore clearly serves as a lesson for the need of perseverance in the face of seemingly hopeless situations.⁷ In addition, the miserable predicament of the lame man is heightened by the fact that he had no person to assist him. It is for this reason that the hymnology of the Church refers to him as 'unburied dead man';⁸ namely, in order to highlight the utterly miserable life circumstances of the man, made all the more difficult due to the fact that he was all alone. And yet, it is precisely in such a state of paralysis, loneliness, suffering and impoverishment that an encounter with the Lord would take place that would prove to be a life changing experience for the paralytic.

In approaching the paralysed man, Jesus asked, "Do you want to be made well?" (Jn 5:6). At first, this unambiguously stands out as a seemingly redundant question to the paralyzed man. Moreover, the peculiarity of the question becomes all the more apparent when in the first part of verse 6, the Gospel writer notes that Jesus "knew that he had been there for a long time [καί γινούς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει]."⁹ It would seem obvious that, after having suffered for such a long time, he would want nothing else but to be made well. Nevertheless, many fathers point to the importance of the question since there were many in antiquity who unfortunately desired to remain unwell as this not only allowed them to continue complaining and seeking the pity of others but also took away their responsibility for taking charge over their lives. For this reason, this question betrays the importance of the human element in the process

7. Cf. St John Chrysostom: "That man had been waiting thirty-eight years without obtaining what he desired, and he still did not withdraw. And he failed, not through any carelessness of his own but through being oppressed and suffering violence from others. And still he did not give up." *The Gospel of John* 36.1-2.

8. Vesper Hymn, Sunday of the Paralytic. In its entirety it reads: "The Paralytic, an unburied dead man, when he saw You, cried out, 'Have mercy on me, Lord, for my bed has become for me a tomb. What does life hold for me? I cannot crave the Sheep Pool, for I have no one to put me in when the waters are stirred up. But I come to you, the source of healing, that I may cry with all: All-powerful, Lord, glory to You!'"

9. Incidentally, the detail that Christ knew of the extent of the man's condition is an indication of the advance knowledge and even omniscience of Jesus "who knew what was in everyone" (Jn 2:25).

of healing beyond the all-redemptive power of the divine.¹⁰ Only after indicating a true desire to be healed did the life of the paralytic man radically change: no longer would the bed carry him, but rather, he would now carry his bed as a sign of God's victory over suffering and ultimately death.

The response of the paralytic that he had no one to assist him into the pool – "Sir, I have no one [Κύριε, ἀνθρώπων οὐκ ἔχω]" (Jn 5:7) – draws the reader's attention not only to the helpless situation of the paralytic but also to the indifferent and heartless attitude of those around. One of the most significant messages of the Gospel passage in question is to expose the lack of care and willingness of those around to assist the paralytic. And yet, Old Testament covenant demands, which were binding for all Israelites, essentially had to do with love towards God and neighbour. Deuteronomy, for example, was clear in this regard: "You shall love the Lord your God with all your heart" (Deut 6:5) and "you shall also love the stranger, for you were strangers in the land of Egypt (Deut 10:19). Generous and gracious support for all victims of sickness and hardship in general was considered to be an indispensable ingredient for the Israelites, and by extension now, the followers of Jesus. Accordingly, the passage brings to light the importance of this relational or communal mode of living, providing in this way the opportunity for all to re-examine their attitude and stance generally to all people around, especially those in need. Clearly, the Christian life is a call for all to live lovingly and not to be indifferent. Indeed, as St John wrote elsewhere, it is this love and service towards the other which

10. Cf. the immediate effect of Jesus' power after the paralytic man expressed his desire to be healed. Verse 9 reads: "At once the man was made well, [εὐθέως ἐγένετο ὑγιής ὁ ἀνθρώπος]."

is a sign of our love for God: “whoever does not love does not know God, for God is love” (1Jn 4:8).

After exposing the cruelty of those around, Jesus commanded the paralytic man to “stand up [ἔγειρε], take [ἄρον] his mat and walk [περιπάτει]” (Jn 5:8). We are further told that the paralysed man was made well immediately. This instantaneous nature of the healing – “*at once* [εὐθέως] the man was made well” (Jn 5:9) – points to the irrevocable, effective, permanent and complete nature of the healing on the part of Christ.¹¹ Furthermore, the present tense of the imperatives ‘stand up [ἔγειρε]’ and ‘walk [περιπάτει]’ indicates Christ’s command to the paralytic for a continual state of well-being, namely an exhortation to remain up-standing throughout his whole life desisting from a pattern of sin. Also the man’s immediate response signifies his unflinching obedience. Without questioning, he took his mat and began to walk indicating, at the very least, a commitment to embrace the entirely new way of life offered to him by Jesus. This is seen in the fact that even though he was not aware of who had made him well, when initially asked by the Jewish leaders (cf. Jn 5:13), after a subsequent encounter with Jesus at the temple, he was able to testify that it was “Jesus who had made him well” (Jn 5:15).

Now, this second encounter of Jesus with the healed man at the temple where he was told, “See you have been made well! Do not sin any more, so that nothing worse happens to you” (Jn 5:14) has occasioned much to be written regarding the relationship between sicknesses in general and sin. At first glance, it would appear that the man’s paralysis was in some way related to sin. However, in John 9:2 there is a clear rejection on the part of Jesus that illness is retribution for sin. Upon being questioned by his disciples as to whose sin was responsible for a man’s blindness, Jesus answered: “neither this man nor his parents sinned.” For this reason much caution must be exercised in making sweeping statements regarding the causal connection between sin and sicknesses.¹² Rather, it would be more true to assert that in the temple, Jesus was leading the paralytic man to move beyond the merely physical conditions of life – including those issues raised by others concerning the Sabbath – and to begin considering his spiritual well-being and wholeness. There was more at stake for the paralytic, beyond his physical problems, which if not attended to could lead to a situation which was more damaging than any physical condition. For this reason, the ‘nothing worse’ that Jesus spoke about was a reminder of nothing less than God’s eternal judgement for sin, namely the danger of missing the true mark in life by becoming estranged from God especially after having received God’s love so abundantly. Consequently, the words of Jesus are a reminder of a greater experience, namely that God bestows healing to humanity in its totality and does not simply offer relief from physical suffering.¹³

11. Cf. St Ephraim the Syrian: “But to show that he had given him a complete healing, [the Lord] also made him carry his bed, not like the sick who come back to health gradually... Even if he were silent, his bed would cry out.” *Commentary of Tatian’s Diatessaron* 13.2.

12. Furthermore, there are several Old Testament examples that explicitly state that suffering is not the result of sin. Cf. 2Sam 4:4; 1Kings 14:4 and 2Kings 13:14.

13. It is not without significance that the Greek reads “μηκέτι ἀμάρτανε”

Whilst the wonderful healing – and the lessons gained from it – forms the focus of the Gospel passage, we see that the Jewish leaders lost sight of this, choosing instead to direct their attention on the violation of the Sabbath.¹⁴ Indeed, it is rather extraordinary that the Jewish leaders had no regard for the miraculous healing that had taken place of a man who had been unable to move for nearly a lifetime. What becomes apparent, therefore, is that whereas one would have expected that an event of this magnitude might have occasioned greater belief in Jesus by those who had witnessed it, the exact opposite took place. The Jewish leaders became hostile towards Jesus beginning to openly oppose and even persecute him. Notwithstanding, however, the negative reaction by the Pharisees, the miracle nonetheless proved to be an opportunity for Jesus to manifest himself as the Son of God. Indeed, in verse 18, Jesus referred to God, whose name the Israelites would not even pronounce, as his Father. Furthermore, he underscored his equality with God when he said: “My Father is still working, and I also am working” (Jn 5:17). With these words, Jesus was putting himself on par with God by claiming that He worked on the Sabbath in the same way that God works on the Sabbath. For this reason “the Jews were seeking all the more to kill him, because he was not only breaking the Sabbath, but was also calling God his own Father, thereby making himself equal to God” (Jn 5:18). Clearly, the miracle points beyond itself to the revelation of Jesus’ identity: one equal with Father enjoying a unique and exclusive filial relationship with God and able to bestow the gift of eternal life to those who believe in him since in him was life. And so, what is revealed is that the one of whom the Scriptures spoke, namely the Messiah, was none other than Jesus himself.

Having reflected on various aspects of the Gospel, we end with a hymn sung on the Vespers Service of the Sunday of the paralysed man that beautifully captures the events commemorated by the Church:

“Jesus went up to Jerusalem, to the sheep pool, called by the Jews Bethesda, having five porches. For in these lay a great multitude of the sick. For an angel of God would come at from time to time, stir it up and grant strength to those who approached with faith. And the Lord, seeing a man who had been sick for many years, said to him: ‘Do you want to be made whole?’ The sick man answered, ‘Sir, I have no one to put me into the pool when the water is stirred up. I have spent all my livelihood on physicians, and it has not been granted to me to find mercy.’ But the physician of our souls and bodies said to him, ‘Take up your bed and walk, while proclaiming my power and my great mercy in the ends of the earth.’”

– the imperative being in the present form – which could more accurately be translated as “do not continue in your sinful way of life”. Cf. also Lk 13:1-5: “At that very time there were some present who told him about the Galileans whose blood Pilate had mingled with their sacrifices. He asked them, “Do you think that because these Galileans suffered in this way they were worse sinners than all other Galileans? No, I tell you; but unless you repent, you will all perish as they did. Or those eighteen who were killed when the tower of Siloam fell on them—do you think that they were worse offenders than all the others living in Jerusalem? No, I tell you; but unless you repent, you will all perish just as they did.”

14. Jewish law forbade carrying things from one domain to another. Cf. the last of the 39 works in the Mishnaic tractate *Sabbath* 7.2. Cited in Raymond Brown, *The Gospel According to John (I-XII)*, (New York: The Anchor Bible Doubleday, 1966), 208.

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

26th Graduation Ceremony (1st May 2010)

St Andrew's Greek Orthodox Theological College took part in the twenty-sixth graduation ceremony of the Sydney College of Divinity on Saturday 1st May. A beautiful Sydney morning greeted over 700 people to the historic Great Hall of the University of Sydney to celebrate the academic achievements of 188 graduates from the ten member institutions of the Sydney College of Divinity. The various degrees and awards were presented by the President of the Sydney College of Divinity Council, Mr Peter King.

A distinct honour for St Andrew's in particular was the conferral of the Doctor of Theology to one of its Faculty members, Mr Philip Kariatlis, for his dissertation entitled "The notion of koinonia (communion) as both foundation and goal in Orthodox ecclesiology". This work is earmarked for publication in a joint arrangement between Australasian Theological Forum Press and St Andrew's Orthodox Press. Dr Kariatlis currently serves as Academic Secretary and lectures in the field of systematic theology.

Other graduates included Anastasios Kalogerakis (Master of Theology), John Nikolas (Master of Arts), Rev. Antonio Cagnoni (Graduate Diploma of Arts in absentia), Daniel Bellis (Graduate Diploma of Arts and Bachelor of Theology), Mario Baghos (Bachelor of Theology with

Honours Class I), and Vasily Makeev (Bachelor of Theology). Mr Baghos also shared the Dr Beth Blackall Memorial Prize, receiving a grant and medal in recognition of his outstanding honours thesis. This latest accolade adds to two other academic prizes, and a doctoral scholarship with Macquarie University, which he received in 2009.

The Occasional Address was delivered by Prof. Trevor Cairney, Master and Chief Executive Officer of New College, University of New South Wales. He reflected upon the earlier reading from Romans 12:1-21 and the theme of sacrifice and the conforming of our whole selves to the will of God. St Andrew's was represented in the academic procession by His Grace Bishop Seraphim of Apollonias, Dr Guy Freeland, Dr John Lee, Dr Margaret Beirne, Rev. Constantine Varipatis and Mr Dimitri Kepreotes, with Rev. Dr Doru Costache also in attendance.

The latest group of graduates brought to 99 the total number of graduates – receiving 122 degrees at various levels, but primarily the Bachelor of Theology – since St Andrew's Theological College opened in 1986.

A cause for celebration ... clockwise from left: Philip Kariatlis receives his doctoral degree from SCD President Peter King; commemorative photos of staff and graduates in front of the Great Hall.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Μάρτιον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Εδέχθη τόν Πανοσ/τατον Αρχιμ. Στέφανον, Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης Mangrove, καί συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα τήν ὡς ἄνω Μονήν (3-3-10).

–Εδέχθη τόν κ. Μιχαήλ Ψαρομμάτην ἐκ Σύδνεϋ καί δίδα Ἑλένην Δαλιανᾶ ἐξ Ἀδελαιῖδος, εὐχηθεῖς εἰς αὐτούς τὰ δέοντα ἐν ὄψει τοῦ ἐπικειμένου Ἀρραβῶνος τῶν.

–Προήδρυσεν τῆς πρώτης συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους (4-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τήν Ἀκολουθία τῶν Γ' Χαιρετισμῶν εἰς Ἱ. Ναόν Ἀγ. Στεφάνου Hurlstone Park (5-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ναόν Ἀγ. Θεράποντος Thornleigh τήν Δ' Κυριακή τῶν Νηστεϊῶν, ἀκολουθῶν δέ παρεκάθησεν εἰς μεσημβρινό γεῦμα (14-3-10).

–Ἐτέλεσε τήν καθιερωμένη Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821, εἰς Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν, εἰς τήν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Καμπέρρα κ. Ἀλεξ. Χριστόπουλος μετὰ τῆς Συζύγου του, ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Κύπρου ἐν Αὐστραλία κ. Ἰωάν. Ἰακώβου μετὰ τῆς Συζύγου του, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύδνεϋ κ. Βασ. Τόλιος, ὡσαύτως μετὰ τῆς Συζύγου του, καθὼς καί λοιποὶ Ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, οἱ ἐν Σύδνεϋ Ἑλληνικῆς Ὑπηρεσίης, οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταί, ἐκπρόσωποι Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων, Κολλεγίων, Ἀδελφοτήτων καί φορεῖς ἄλλων Παροικιακῶν Ὄργανισμῶν καί πληθὸς πιστῶν.

–Μετὰ τὸ πανηγυρικό Γεῦμα, εἰς τήν ἐπίσημη Αἴθουσα τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς, ἐτελέσθη, ὅπως κάθε χρόνον, εἰς τὸ Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἰς Martin Place, κατὰ τήν καθιερωμένη τάξιν, τὸ ὑπὲρ τῶν Πεσόντων Τρισάγιον, παρουσία ὄλων τῶν Ἐπισήμων καί τῶν μαθητῶν τῶν Κολλεγίων καί τῶν Ἀπογευματινῶν Σχολείων.

–Ἐπηκολούθησε ἡ κατάθεση στεφάνων καί ἡ μεγαλειώδης παρέλασις τῶν ὑπὲρ τοὺς 5,000 μαθητῶν, οἱ ὅποιοι παρήλασαν ἐνώπιον ὄλων τῶν Ἐπισήμων μέχρι τόν αὐλίον χώρον τῆς Ὀπερας, ὅπου ἐξετελέσθη τὸ καθιερωμένο ἑορταστικὸ πρόγραμμα μέ σύντομες ὁμιλίαι, ἀπαγγελία ποιημάτων καί ἔθνικους χορούς (συγκροτήματα: κας Σοφ. Χάσκα, Λυκείου Ἑλληνίδων, Παμμακεδονικῆς Ἀδελφότητος, Ἀριστοτελείου Ἀκαδημίας Χοροῦ καί Rallis' School of Dancing). Μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν ἦσαν ὁ Σεβασμιώτατος (ἡ ὁμιλία του δημοσιεύθηκε εἰς τὸ φύλλον Ἰανουαρίου-Μαρτίου τῆς Φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας), ὁ κ. John Faulkner, ἐκπροσωπώντας τόν Πρωθυπουργό τῆς Αὐστραλίας κ.

Kevin Rudd, ἡ κα Carmel Tebbutt, ἐκπροσωποῦσα τήν Πρωθυπουργό Ν.Ν.Ο. κα Kristina Keneally, ἡ κα Julie Bishop, ἐκπροσωποῦσα τόν Ἀρχηγό τοῦ Συνασπισμοῦ Φιλελευθέρων/Ἐθνικῶν κ. Tony Abbott, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Κύπρου, ὁ κ. Barry O'Farrell, Ἀρχηγός Ἀντιπολιτεύσεως Ν.Ν.Ο. καί ὁ κ. Παν. Θεοφίλου, Πρόεδρος τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς Ν.Ν.Ο. (21-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησεν εἰς κοινήν ἑορτίον τράπεζα μετὰ τοῦ ἐκκλησιάσματος (24-3-10).

–Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ ἱ. Βήματος κατὰ τήν Πανηγυρικὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν Redfern. Ἀκολουθῶν, παρεκάθησεν εἰς πανηγυρικὴν τράπεζα (25-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε καταλλήλως κατὰ τήν Κυριακὴν τῶν Βαῖων εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Ἀγ. Πάντων Belmore (28-3-10).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατά τὸν μήνα Μάρτιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Παρεκάθησεν εἰς τήν συνεδρίασιν τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (4-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τήν Ἀκολουθία τῶν Γ' Χαιρετισμῶν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Κυρίλλου καί Μεθοδίου Preston Βικτωρίας (5-3-10).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τόν π. Σπυρίδωνα Μπόνια, μετέβη εἰς τήν Ἱ. Μονὴ Παναγίας Γοργοεπηκόου Geelong Βικτωρίας (6-3-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱ. Μονήν «Ἄξιον Ἑστί» Northcote Βικτωρίας, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς πρόγευμα μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Βασιλείου Brunswick Μελβούρνης (7-3-10).

–Μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Δέσβης κ. Ἰεζεκιήλ παρεκάθησεν εἰς Ἱερατικὴν Σύναξιν, ὅπου ὠμίλησεν διὰ λειτουργικά θέματα (8-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τήν Ἀκολουθία τῶν Δ' Χαιρετισμῶν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀποστ. Ἀνδρέου Gladesville (12-3-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ταξιάρχου Μιχαήλ North Sydney.

Τὸ ἀπόγευμα παρέστη καί ὠμίλησεν εἰς ἐκδήλωσιν, τήν ὁποίαν διοργάνωσε τὸ Συμβούλιο τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῆς Ἱεραποστολῆς εἰς τήν Μαδαγασκάρην (14-3-10).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τήν Ἀκολουθία τοῦ Μ. Κανόνος, εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικόν Ναόν (17-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Σπυρίδωνος Kingsford.

Μετὰ ταῦτα, ἐλειτούργησεν εἰς τήν Ὀλονύκτιον Ἀγρυ-

πνίαν εις τόν Ι. ΚαθεδρικόΝ Ναόν του Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern (19-3-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Ἀγ. Σοφίας καί τριῶν Θυγατέρων Darlinghurst.

Ἐν συνεχείᾳ, συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη εις τὰς διοργανωθείσας ὑπὸ τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἐπέτειον τῆς 25^{ης} Μαρτίου εις τὸ Martin Place, καί παρηκολούθησε τὸ ἑορταστικὸ πρόγραμμα εις τὸ Opera House (21-3-10).

–Ἐδέχθη τὴν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Sister Margaret Beirne (22-3-10).

–Παρέστη, συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ Ι. Βήματος, εις τόν Ἑσπερινόν του πανηγυρίζοντος Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ του Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern (24-3-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν, συμπροσευχόμενου του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας.

Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ του Σεβασμιωτάτου, παρεκάθησεν εις ἑορταστικὴν τράπεζαν μετὰ τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καί πολλῶν συνεργατῶν (25-3-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Ἀγ. Στεφάνου Hurlstone Park.

Μετὰ ταῦτα, ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, παρεκάθησεν εις τὸ ἐτήσιον Γεῦμα, τὸ ὁποῖον διοργανώνει τὸ Ἴδρυμα τῆς Βασιλειάδος, καί διεβίβασε πρὸς τοὺς ὑπὲρ τοὺς 300 συνδαιτημόνας τὰς εὐχὰς του Σεβασμιωτάτου. Ἐπίσης, ὁ Θεοφιλέστατος ἐξήγη τὸ ἐπὶ σχεδόν 30 ἔτη ἐπιτελούμενον ἔργον εις τὸ Ἴδρυμα ἀπὸ τίς Κυρίες ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Φιλόπτωχον Ἐπιτροπὴ.

Τὸ ἑσπέρας, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατὰ τὴν Ἀκολουθία του Νυμφίου, εις τόν Ι. Ναόν Ἀγ. Κων/νου καί Ἑλένης Newtown (28-3-10).

–Κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἐχοροστάτησε, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε, συμφώνως πρὸς τὸ κάτωθι πρόγραμμα:

–Μεγ. Δευτέρα (29-3-10): Ἱ. Ναός Ἀγίου Ἀθανασίου Rookwood.

–Μεγ. Τρίτη (30-3-10): Ἱ. Ναός Ἀναστάσεως Κυρίου Kogarah.

–Μεγ. Τετάρτη (31-3-10) *Ἱερὸν Εὐχέλαιον*: Ἱ. Ναός Μεταμορφώσεως Earlwood.

–Μεγ. Πέμπτη (1-4-10) *Πρωῖ*: Θ. Λειτουργία Ἱ. Καθεδρικός Ναός Redfern.

Ἑσπέρας Ἀκολουθία Ἀγ. Παθῶν: Ἱ. Ναός Ἀγ. Αἰκατερίνης Mascot.

–Μεγ. Παρασκευὴ (2-4-10) *Πρωῖ*: Ἱ. Καθεδρικός Ναός Redfern.

Ἀποκαθλήλωσις: Ἱ. Ναός Ἀγίας Εὐφημίας Bankstown
Ἑσπέρας Ἀκολουθία Ἐπιταφίων: Ἱ. Καθεδρικός Ναός Redfern.

–Μεγ. Σάββατον (3-4-10) *Πρωῖ*: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός

Ἑσπέρας ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἀκολουθία Ἀναστάσεως-Λειτουργία Πάσχα: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός Redfern

–Κυριακὴ Πάσχα (4-4-10) 11.00 π.μ. *Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης*: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιο ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Liverpool. Μετὰ τόν Ἑσπερινόν παρεκάθησεν

εις Πασχαλινὸ Δεῖπνο μέ τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν (5-4-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν, καί προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς Εἰκόνος καί τεμαχίου του Ἱ. Λειψάνου του Ἀγ. Ραφαήλ. Μετὰ ταῦτα, εις τόν προαύλιον χώρον του Ἱ. Ναοῦ, παρηκολούθησεν ἑορταστικὸ πρόγραμμα μέ παραδοσιακοὺς χορούς, ἀπὸ τούς μαθητές τῶν Σχολείων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος.

Ἐίχε συνάντησιν μετὰ τῆς Ἐξοχωτάτου Πρέσβευς τῆς Ἑλλάδος εις τὸ Ἀνὸι (Βιετνάμ) κας Ρόζας Ἱερεμία, ἡ ὁποία ὡς γνωστόν ὑπηρετήσεν ὡς Γενικὴ Πρόξενος ἐν Σύδνεϋ καί ἡ ὁποία ἤλθεν διὰ σύντομον ἐπίσκεψιν εις Σύδνεϋ (6-4-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Ἀγ. Ἀθανασίου ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ του Rookwood (11-4-10).

–Ἐπεσκέφθη τόν Ι. Ναόν Ἀγ. Σοφίας Darlinghurst, πρὸς ἐπιθεώρησιν ἐπιτελουμένων ἐργασιῶν.

Ἐίχε συνάντησιν μετὰ τῶν Ἱερέων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἀγ. Εὐφημίας Bankstown π. Παναγιώτη Πρωτοψάλτη, π. Σταύρου Ἰβανοῦ καί του Προέδρου αὐτῆς κ. Παν. Θεοφίλου (12-4-10).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ τῆς Ἑνορίας Ἀγ. Ἰωάννου Cairns ΚληρικόΝ μας π. Κων/νον Τσάκαλον μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του (13-4-10).

–Προηδρῆσε συνεδριάσεως διὰ τὰ θέματα του Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, παρόντος καί του Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Στυλ. Μαγδαλόπουλου (14-4-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου Queanbeyan. Μετὰ τὴν θ. Λειτουργία παρεκάθησεν εις Πασχαλινὸ Γεῦμα μεθ' ὅλου του ἐκκλησιάσματος, εις τὴν αἴθουσα του Ἱ. Ναοῦ (18-4-10).

–Προηδρῆσε συνεδριάσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γεωργίου Rose Bay (22-4-10).

–Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐπεσκέφθη τὴν Ἐκθεσιν Ἱερῶν Ἀμφίων καί ἄλλων ἀντικειμένων διὰ τὴν λατρείαν, εις τὴν Κρύπτην του Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Λαζάρου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν ξενάγησιν ὑπὸ τῶν Πρωτοπρεσβυτέρων π. Rade Radan καί π. Miodrag Peric εις τὴν αἴθουσα παραπλεύρως του Ἱ. Ναοῦ, ὁ Θεοφιλέστατος εὐχαρίστησε διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴ καί φιλοξενίαν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν πατέρων τῆς Σερβικῆς δικαιοδοσίας.

Ἐδέχθη τοὺς ἐκ Darwin κ. Ἰωάν. Χαλίκου, Προέδρον τῆς Καλυμνιακῆς Ἀδελφότητος καί τόν κ. Ἀντώνιον Μιαοῦδη (23-4-10).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Γεωργίου Springwood, ἐπὶ τῆ ἑορτῆ του Ἱ. Ναοῦ. Μετὰ ταῦτα, παρεκάθησεν εις πρόγευμα μετὰ του Καθηγουμένου Ἀρχιμ. π. Κυριακοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ περιήλθεν τοὺς χώρους τῆς Ἱ. Μονῆς καί ἐχαιρέτησε τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν (25-4-10).

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊο ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ.κ. Στυλιανόν, παρέστη εις τὴν Τελετὴν Ἀποφοιτήσεως τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, εις τὴν Μεγάλην Αἴθουσα του Πανεπιστημίου

του Σύνδνεϋ μαζί μέ τούς Φοιτητάς τῶν ἄλλων Θεολογικῶν Σχολῶν, παρουσία τῶν Πρωτανικῶν Αρχῶν (1-5-10).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γερασίμου Leichhardt.

-Ἐδέχθη τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Τιμίου Σταυροῦ Wollongong π. Σωτήριο Δραπανιώτη.

Ἐπεσκέφθη εἰς τήν οἰκίαν του τόν ἀσθενοῦντα Μεγάλο Εὐεργέτη τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς καί τῶν Ἰδρυμάτων της κ. Χρήστο Βαμβακάρη (3-5-10).

-Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου N.N.O. (4-5-10).

-Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τόν ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Αρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, Δικηγόρον κ. Μιχ. Διαμαντήν καί τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Rose Bay π. Γεράσιμον Κούτσουρα (5-5-10).

-Παρέστη, ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, εἰς τήν Τελετήν λήξεως καί τήν ἀπονομή τῶν βραβείων τῆς ἐτησίας ἀθλητικῆς συναντήσεως ὄλων τῶν Διγλώσσων Κολλεγίων τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς (Sporting Events), τήν ὁποίαν ἐφέτος φιλοξένησε τό Δίγλωσσο Κολλέγιο τῆς Ἀγ. Εὐφημίας Bankstown.

Εἰς τήν Μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Κολλεγίου, εἰς τήν ὁποίαν συγκεντρώθηκαν ὅλοι οἱ μαθηταί οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τούς ἀγῶνες, μέ τούς Διευθυντάς ὄλων τῶν Κολλεγίων καί τούς Συνοδούς Καθηγητάς, ὁ Θεοφιλέστατος ἐχαιρέτισε καί συνεχάρη, ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὄλους ὅσους εὐγενῶς συναγωνίσθηκαν, καί εὐχήθηκε τά δέοντα (7-5-10).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Παρασκευῆς Blacktown καί ἐν συνεχείᾳ παρηκολούθησε ἑορταστικό πρόγραμμα τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος, μέ τήν εὐκαιρία τῆς Ἑορτῆς τῆς Μητέρας (9-5-10).

-Ἐδέχθη τούς κ.κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Ἑλλήνων Φοιτητῶν τῶν Πανεπιστημίου Σύνδνεϋ καί N.N.O. Παντελῆ Τσουβάλη καί Κοσμᾶ Κόκκινο, συνοδευομένους ἀπό τόν π. Ἀθανάσιο Γιάτσιο (11-5-10).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Θεράποντος (13-5-10).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν. Μετά ταῦτα, εἰς τό προαύλιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ, παρεκάθησεν μετά τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν εἰς κοινήν τράπεζαν.

Τό ἑσπέρας, παρηκολούθησε τήν θεατρική παράστασιν εἰς τήν Αἴθουσα κάτωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυριδῶνος Kingsford, τήν ὁποίαν προετοίμασαν καί ἀπέδωσαν ἄριστα οἱ μαθηταί τοῦ ὁμωνύμου Διγλώσσου Κολλεγίου, ὑπό τήν καθοδήγησιν τῆς Καθηγητρίας τῶν Ἑλληνικῶν κας Μαρίας Φαλέτα.

Εἰς τό τέλος, ὁ Θεοφιλέστατος συνεχάρη τούς μαθητάς πού ἐρμήνευσαν τούς ρόλους, καθώς καί ὄλους ὅσους συνετέλεσαν εἰς τήν ἐπιτυχία τῆς παραστάσεως, καί διεβίβασε τάς εὐχάς τοῦ Σεβασμιωτάτου (14-5-10).

- Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern. Εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ἐτέλεσεν Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν ὑπέρ τῶν πεσόντων κατά τήν Μάχην τῆς

Κρήτης, Ἑλλήνων, Αὐστραλῶν καί Νεοζηλανδῶν καί ὠμίλησεν καταλλήλως. Παρέστησαν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Βασίλειος Τόλιος, ὁ ἐν Καμπέρα Στρατιωτικός Ἀκόλουθος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας κ. Γεώργ. Μπεχλιβάνης, οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταί, Προέδροι τῶν Κρητικῶν Σωματείων καί ἄλλοι (16-5-10).

-Ἐδέχθη τόν π. Νικ. Σκορδίλην Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Αποστόλων Newcastle.

Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, ἐτέλεσεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γεωργίου Rose Bay, τήν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς καί τῶν Ἰδρυμάτων της καί εὐλαβοῦς Χριστιανοῦ, ἀειμνήστου Χρήστου Βαμβακάρη καί ἀνέγνωσε εἰδικό Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἑλληνικά καί Ἀγγλικά.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Κων/νου καί Ἑλένης Newtown καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε σέ κοινή Τράπεζα (20-5-10).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν (21-5-10).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νικολάου Marrickville. Ἐν συνεχείᾳ ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ἐσπερινόν καί ἀνέγνωσε τάς εὐχάς τῆς γονυκλισίας (23-5-10).

-Προήδρευσε συνεδριάσεως μετά τῶν Δικηγόρων τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς Μιχαήλ Διαμαντή, Εὐάγ. Χατσατούρη καί Οδυσσεά Κούστα (26-5-10).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Πάντων Belmore. Μετά ταῦτα, παρεκάθησεν εἰς κοινόν μεθ' ὄλων τῶν προσκυνητῶν Δείπνον (29-5-10).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν σέ γεῦμα μέ τά μέλη τῶν Συμβουλίων τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος (30-5-10).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου

Ἐπισκόπου Δέσβης κ. Ἱεζεκιήλ

Κατά τόν μῆνα Μάρτιον ὁ Θεοφιλέστατος:

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Γ' Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Παναγίας Σουμελά East Keilor. Μετά τούς Χαιρετισμούς ἀκολούθησε δεῖπνο (5-3-10).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Box Hill καί διένειμε τά ἄνθη εἰς τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα καί ἐν συνεχείᾳ ἀκολούθησε γεῦμα.

Παρακολούθησε τόν Δ' Κατανυκτικό Ἐσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Brunswick χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ. Μετά τόν Ἐσπερινόν ἀμφοτέροι οἱ Ἐπίσκοποι καί οἱ ἱερεῖς παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον (7-3-10).

-Προέστη ἱερατικῆς συνάξεως εἰς τήν Ἱ. Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ εἰς τήν ὁποίαν παρέστη καί ὠμίλησε διά τό Τυπικό τῆς Μ. Ἑβδομάδος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ. Τήν μεσημβρίαν οἱ Κυρίες τῆς Φιλοπτώχου τῆς Ἱ. Μονῆς παρέθεσαν γεῦμα εἰς τήν αἴθουσα τῆς Μονῆς εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι καί ἅπαντες οἱ κληρικοί (8-3-10).

–Έχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Δ' Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Dandenong καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εἰς τήν οἰκίαν τοῦ αἰδεσμι. π. Αντωνίου Κρινᾶ (12-3-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καί ἀδεία καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ἐτέλεσε τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ διακόνου Αναργύρου Μοραγιάννη. Μετά τήν λειτουργία καί χειροτονία ἡ Ἐνορία παρέθεσε γεῦμα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου Bunurong κατά τό ὅποιον συνεκεντρώθη τό ποσόν τῶν \$12,500.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Ε' Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans. Μετά τόν ἑσπερινόν ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε δεῖπνο (14-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εἰς τήν οἰκία τοῦ αἰδεσιμωτάτου π. Ἀθανασίου Τριανταφύλλου (19-3-10).

–Προσκληθεῖς παρέστη εἰς τόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale ὅπου ἡ Χορωδία τῶν Νέων Ἱεροψαλτῶν μας ὀργάνωσε κονσέρτο μέ ὕμνους τοῦ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ. Ἡ ἐκδήλωση ἐστέφθη ὑπό ἀπολύτου ἐπιτυχίας (20-3-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Αποστόλου Ἀνδρέου Nunawading καί ἀδεία καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ἐχειροτόνησε εἰς Διάκονο τόν κ. Γεώργιον Ἀδαμάκη. Ἀκολούθησε γεῦμα.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν τελευταῖο

Ἀπό τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ διακόνου Αναργύρου Μοραγιάννη (14-3-10).

Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton. Ἀκολούθησε δεῖπνο (21-3-10).

–Προέστη συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως τοῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου Bunurong (22-3-10).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ αἰδес. π. Χρήστου Δημολιάνη, μετέβη εἰς τό Κολλέγιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καί παρεκολούθησε τήν ἑορτή διὰ τήν 25^{ην} Μαρτίου (23-3-10).

–Ἐχοροστάτησε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne (24-3-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε τήν Δοξολογία διὰ τήν Ἐθνικήν Ἑορτήν τῆς 25^{ης} Μαρτίου, εἰς τόν Ἱ. Ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn (25-3-10).

–Ἐδέχθη τήν κ. Τ. Ζιώγα μετά τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀνδρέου ἐκ Σύδνεϋ, πρῶην διδασκαλίσεως τοῦ Σχολείου τῶν Ἁγίων Πάντων Belmore ((26-3-2010)

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου καί εἰς τό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, ἀφοῦ εὐλόγησε τά βαῖα προέστη Δοξολογίας ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου, παρουσία ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἀποτελουμένων ἀπό τόν κ. Δημήτριον Βαρβαρίγον, Μιλτιάδην Βαρβιτσιώτην καί Γεώργιον Ψαριανόν καί ἄλλων ἐπισήμων καί πληθους πιστῶν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη μετά τῶν ἐπισήμων εἰς τόν χῶρον πρὸ τοῦ Μνημείου (Shrine) ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ μεγάλη παρέλασις, παρουσία καί τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. John Brumby, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Ted Baillieu καί ἄλλων ἐπισήμων καί χιλιάδων ὁμογενῶν. Μετά τήν παρέλασιν ὁ Θεοφιλέστατος ἐτέλεσε Τρισάγιον πρὸ τοῦ Μνημείου καί ἠκολούθησε κατάθεσις στεφάνων.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville. Ἀκολούθησε δεῖπνον (28-3-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale (29-3-10).

–Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν τῶν ἐξ Ἑλλάδος βουλευτῶν Δημητρίου Βαρβαρίγου καί Μιλτιάδους Βαρβιτσιώτη.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner (30-3-10).

–Εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans βοηθούμενος ὑπό τῶν Ἀρχιμ. π. Συνεσίου Φράγκου καί αἰδεσμι. Δημοσθένους Νικολάου ἐφημερίου, ἐτέλεσε τό Ἱερόν Εὐχέλαιον (31-3-10).

Κατά τόν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελά Keilor (1-4-10).

–Κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne.

Κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποκαθηλώσεως ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ascot Vale καί τό ἑσπέρας κατά τόν

Ἐπιτάφιος ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱ. Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote καί προέστη τῆς λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τῆς Μονῆς. Μετά τό πέρας τῆς Ακολουθίας διένειμε, μετά τοῦ αἰδεσμοῦ π. Σπυρίδωνος Μπόνια, τά ἄνθη εἰς τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα (2-4-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Αναργύρων Oakleigh.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐλειτούργησε κατά τήν Ἀκολουθία τῆς Αναστάσεως εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne καί ἀνέγνωσε τό Πασχαλινό Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ (3-4-10).

–Προέστη κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Μεμβούρνης, κατά τήν ὁποίαν τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη εἰς δεκατρεῖς γλώσσας. Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Θεοφιλέστατος ἀπηύθυνε ἀναστάσιμον χαιρετισμόν ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας πρὸς τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα καί ἐμοίρασεν εἰς ὅλους τό κόκκινον αὐγό (4-4-10).

–Τό ἀπόγευμα ἐπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, ἐτέλεσε τήν βάπτισιν τοῦ μικροῦ Ἐμμανουήλ, υἱοῦ τοῦ διακόνου Γεωργίου Ἀδαμάκη καί τῆς συζύγου αὐτοῦ Εἰρήνης, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου Nunawading. Ἀκολούθησε γεῦμα.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Νεοφανέντων Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh. Μετά τόν ἔσπερινόν ἀκολούθησε πασχάλιον δεῖπνον (5-4-2010).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh. Μετά τήν Θ. Λειτουργία ἀκολούθησεν γεῦμα (6-4-10).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανοσιολ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη μετέβη εἰς τήν Ἱ. Μονή Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill, μέ ἱκανόν ἀριθμόν ἱερέων τῆς Μεμβούρνης, ὅπου ὁ π. Ἐλευθέριος Τάτσης, προϊστάμενος τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς παρέθεσεν γεῦμα ἐόρτιον (7-4-10).

–Μετέβη εἰς τήν «Βασιλειάδα» καί παρεκάθησε μετά τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Board) καί τῶν τροφίμων εἰς πασχάλιον γεῦμα, ἐτσούγκρισε τά αὐγά μεθ' ὅλων τῶν ἐνοίκων καί ἠυχθήθη εἰς ὅλους ὑγίαν καί Χρόνια Πολλά.

Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς (8-4-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh. Μετά τήν Θ. Λειτουργία παρεκάθησε εἰς τό ἐτήσιον γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (11-4-10).

–Ἐδέχθη τό ζεῦγος Ἰωάννου καί Καλῆς Ἑγγλέζου ἐκ Σύδνεϋ (12-4-10).

–Ἐπεσκέφθη τό Κολλέγιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί παρέστη εἰς τήν πασχάλιν ἐκδήλωσιν αὐτοῦ (15-4-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν πρὸς τιμὴν τοῦ Ταξίαρχου Μιχαήλ τοῦ Μανταμάδου Μυτιλήνης εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone. Ἀκολούθησε δεῖπνον (17-4-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone. Ἀκολούθησε δεῖπνον.

Παρέστη εἰς τό πασχάλιον δεῖπνον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh (18-4-10).

–Προσκληθεῖς ὑπό τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Βικτωρίας John Brumby παρέστη εἰς τό ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Πρέσβευος τῆς Ἑλλάδος κ. Αλεξίου Χριστοποῦλου. Λόγῳ ἀπουσίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τό γεῦμα, ἐξεπροσωπήθη ὑπό τῆς ὁμογενοῦς ὑπουργοῦ κ. Τζένης Μικάκου (20-4-10).

–Τό πρωῒ ἐδέχθη τό νεοεκλεγέν Συμβούλιο τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Geelong καί ἐν συνεχείᾳ τόν Ἀθανάσιον Οἰκονόμου, υἱόν τοῦ κ. Ζῶη Οἰκονόμου καί τῆς ἀειμνήστου συζύγου του Μαρίας (21-4-10).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανοσιολ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη καί αἰδεσμοῦ π. Ἡλιοῦ Κεντρωτῆ καί τοῦ ἱεροψάλτου κ. Βαΐου Ἀναστασοπούλου μετέβησαν εἰς Robinvale προκειμένου νά λειτουργήσουν τήν ἐπομένην 23^{ην} εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁ ὁποῖος δέν διατηρεῖ μόνιμο ἱερέα, ἀλλὰ λειτουργεῖται ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν ἀπό ἱερεῖς τῆς περιοχῆς (22-4-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Robinvale. Ὁ Ναός κατεκλύσθη ἀπό πιστοὺς ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς. Ἀκολούθησε γεῦμα (23-4-10).

–Τό πρωῒ συνοδευόμενος ὑπό τοῦ π. Ἡλιοῦ Κεντρωτῆ καί τοῦ ἱεροψάλτου κ. Βαΐου Ἀναστασοπούλου μετέβησαν εἰς Shepparton καί ἐλειτούργησαν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Μετά τήν Θ. Λειτουργία ἀκολούθησε γεῦμα, εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν καί πολλοὶ προσκυνηταὶ ἐκ Μεμβούρνης (25-4-10).

–Τό ἔσπερας εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παρέστη συνεδριάσεως τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος τῶν Ἁγίων Αναργύρων Oakleigh καί τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου αὐτῆς π. Ἰακώβου Τσιγκούνη καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τόν διορισμό τοῦ διακόνου Γεωργίου Ἀδαμάκη, μετά τήν χειροτονίαν αὐτοῦ εἰς πρεσβύτερον, ὡς βοηθοῦ ἱερέως τοῦ π. Ἰακώβου καί καθηγητοῦ εἰς τό Κολλέγιο τῶν Ἁγίων Αναργύρων (30-4-10).

Κατὰ τόν μῆνα Μαΐον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale. Μετά τόν Ἑσπερινόν παρετέθη δεῖπνον (1-5-10).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale. Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ἡ Φιλοπτώχος παρέθεσε γεῦμα (2-5-10).

–Ἐδέχθη τόν αἰδεσμοῦ π. Διογένη Πατσούρη μετά τῆς πρεσβυτέρας αὐτοῦ ἐξ Ἀδελαιδος (4-5-10).

–Ἐδέχθη τόν κ. Δημήτριο Πρίστη, βορειοηπειρώτη φοιτητὴν εἰς τό Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται ἐνταῦθα τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ (5-5-10).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου εἰς τό φερόνυμο Παρεκκλήσιο

του Ἰ. Ναοῦ Παναγίας Σουμελᾶ Keilor. Ακολούθησε δείπνο (7-5-10).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξε ἐν τὸν Ἰ. Ναὸν Παναγίας Σουμελᾶ Keilor. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὴν οἰκία τοῦ κ. Γεωργίου καὶ Καλλιόπης Βρακᾶ (9-5-10).

–Ἐδέχθη τοὺς αἰδεσιμ. π. Ανάργυρο Μοραγιάννη, κ.κ. Ἀνδρέαν Κακούρον Πρόεδρο, Μαρία Στάμου γραμματέα καὶ Παρασκευὴν Αναπλιώτη σύμβουλο τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐνορίας-Κοινότητος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Geelong καὶ τοὺς ἐνημέρωσε σχετικὰ μὲ τὶς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸν νεοδιορισθέντα ἱερέα π. Ανάργυρο Μοραγιάννη.

Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἰ. Ναὸ τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου Preston (10-5-10).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξε ἐν τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναὸ τῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου Preston.

Συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Πανοσιολ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη καὶ Εὐμενίου Βασιλοπούλου μετέβη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Thomastown καὶ συνέφαγε μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ἡλικιωμένων τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας (11-5-10).

–Προέστη Ἱερατικῆς Συνάξεως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μεθ' ὅλων τῶν κληρικῶν εἰς ἐόρτιον γεῦμα διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖον παρέθεσε ἡ Φιλόπτωχος τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας (12-5-10).

–Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν Ἰ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Dandenong εὐλόγησε τὸν γάμον τοῦ Δημητρίου Ἀλαμάρη καὶ τῆς Ἀναστασίας Κρινᾶ, θυγατρὸς τοῦ αἰδεσιμ. π. Ἀντωνίου Κρινᾶ, πρὸς τοὺς ὁποίους διεβίβασε καὶ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Στυλιανοῦ (15-5-10).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξε ἐν τὸν Ἰ. Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh καὶ ἐντολῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ἐτέλεσε τὴν εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ διακόνου Γεωργίου Ἀδαμάκη. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία καὶ χειροτονία ὁ νεοχειροτονηθεὶς παρέθεσε τράπεζαν.

Παρέστη εἰς ἐκδήλωσιν (ἐτήσιο παζάρι) τοῦ Ἑλληνο-θεοδόξου Κολλεγίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Preston (16-5-10).

Ἀπὸ τὴν ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νομάρχου Ρεθύμνης κ. Γεωργίου Παπαδάκη μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίας καὶ τῆς κ. Ἰωάννας Κεφαλογιάννη ἀντινομάρχου (25-5-10).

–Ἐδέχθη τὸν καθηγητὴ κ. Ἀλέξανδρο Καστρινάκη ἐκ Θεσσαλονίκης συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν κ. Σπυριδῶνα Κοροσίδη. Ὁ κ. Καστρινάκης ἤλθε εἰς Μελβούρνην προσκεκλημένος τῆς Ποντιακῆς πατριᾶς ὡς ὀμιλητῆς διὰ τὴν Γενοκτονία τῶν Ποντίων.

–Ἐδέχθη τὸν κ. Δημήτριον Κυπριώτη ἐκ Σύδνεϋ καὶ παρακολούθησε τὴν ὀμιλίαν αὐτοῦ διὰ τὴν Νεολαία εἰς τὸν Ἰ. Ναὸ τοῦ Ἁγ. Εὐσταθίου South Melbourne (17-5-10).

–Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (18-5-10).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Ἰ. Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τὸν φερώνυμον Ἰ. Ναὸν Yarraville. Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἀκολούθησε δείπνον εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἰ. Ναοῦ (19-5-10).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἰ. Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης South Yarra. Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἰ. Ναοῦ ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε δείπνον (20-5-10).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξε ἐν τὸν Ἰ. Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης South Yarra καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἰ. Ναοῦ (21-5-10).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἰ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Richmond. Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἀκολούθησε δείπνον εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἰ. Ναοῦ (22-5-10).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξε ἐν τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Richmond καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Γουγκλισίας καὶ ἀνέγνωσε τὰς εὐχὰς. Τὴν μεσημβρία παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσα παραπλεύρως τοῦ Ἰ. Ναοῦ (23-5-10).

–Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νομάρχου Ρεθύμνου κ. Γεωργίου Παπαδάκη μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίας καὶ τῆς κ. Ἰωάννας Κεφαλογιάννη ἀντινομάρχου, τοὺς ὁποίους ἐσυνόδευε ὁ κ. Ἀντώνιος Τσουρδαλάκης, πρόεδρος τῆς Παγκρητικῆς Μεμβούρνης.

Τὸ ἑσπέρας ὠμίλησεν εἰς τὴν νεολαία τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων μὲ θέμα «Χειροτονία Ἐπισκόπου» (25-5-10).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου εἰς τὸν Ἰ. Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg. Ακολούθησε δείπνο (26-5-10).

–Ἐδέχθη τοὺς πατέρες Μεθόδιο Ντέλλην Καθηγούμενο, Ἀλέξιο Πάκα καὶ Σεβαστιανὸν Ἀράπη, ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γηρομερίου τῆς Μητροπόλεως Παραμυθίας, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν Μελβούρνην συγγενεῖς των (28-5-10).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξε ἐν τὸν Ἰ. Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καὶ εὐλόγησε Ἀρτοκλασίαν τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐβιωτῶν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς ἐόρτιον γεῦμα τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος.

Παρέστη εἰς τὸ δείπνον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἰ. Μονῆς ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ καὶ ὠμίλησε καταλλήλως διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν μας διαβιβάσας

ταυτοχρόνως και τας ευχας του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας. Τα εσοδα της εν λόγω εκδηλώσεως διετέθησαν δια την Θεολογική Σχολήν (30-5-10).

–Παρέστη μετά του αιδεσμι. π. Χρήστου Δημολιάνη εις τα νέα Κεντρικά Γραφεία της Τραπεζης Κύπρου εις τό Rialto και έτέλεσε τον Αγιασμόν αυτών παρουσία του Προωθυπουργού της Βικτωρίας κ. John Brumby, του Υπάτου Αρμοστού της Κύπρου κ. Γιάννη Ιακώβου, του αντιπροέδρου του Όμιλου της Τραπεζης Κύπρου κ. Ανδρέου Αρτέμη και άλλων επισήμων (31-5-10).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση του Θεοφιλεστάτου** **Έπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατά τον μήνα Μάρτιον ό Θεοφιλέστατος:

–Προήδρυσσε Συνάξεως του Ίερού Κλήρου της πόλεώς μας, μεταξύ των άλλων και δια την κάλυψιν των έφημεριακών κενών της υπαίθρου δια την περίοδον της Μεγάλης Έβδομάδος και του Πάσχα.

–Έτέλεσε τον Αγιασμόν του Έλληνικού Κέντρου Προνοίας «Η Αγία Φιλοθέη» και επέδωσε τά διοριστήρια του Σεβασμιωτάτου εις τά Μέλη της Διοικούσης Έπιτροπής.

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως της Κεντρικής Φιλοπτώχου Αδελφότητος (2-3-10).

Έτέλεσεν εις την Ίεράν Μονήν Αγίου Νεκταρίου Croydon Park την Θείαν Λειτουργίαν των Προηγιασμένων Δώρων, κατά την οποίαν προσευχήθηκαν οί Κυρίες της Κεντρικής Φιλοπτώχου Αδελφότητος και όλοι όσοι συνεισφέρουν καθ' οίονδήποτε τρόπον στό έργο της, και ώμίλησε δια την προσφοράν των Φιλοπτώχων Αδελφοτήτων εις την ζωή της Έκκλησίας και της Παροικίας (3-3-10).

–Παρέστη εις την συνεδρίασιν της Κεντρικής Νεολαίας «Ο Άγιος Πρωτομάρτυς Στέφανος» (4-3-10).

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά την Γ' Στασιν των Χαιρετισμών εις τον Ίερόν Ναόν Αγίου Αντωνίου Prospect (5-3-10).

–Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν Αγίου Σπυριδώνος Unley και εν συνεχεία ελόγησε την παρατεθεισαν υπό της Φιλοπτώχου Αδελφότητος τράπεζαν.

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τις Ίερές Ακολουθίας του Κατανυκτικού Έσπερινού και των Χαιρετισμών του Τιμίου Σταυρού εις τον Ίερόν Ναόν Προφήτου Ηλιού Norwood (7-3-10).

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως της Έπιτροπής Έξωτερικής Ίεραποστολής (8-3-10).

–Έδέχθη εις επίσκεψιν τό ζευγος Κλήμεντος και Δεσποίνης Κλημέντου.

–Έδέχθη εις επίσκεψιν την δ. Ήριφίλλην Σουρη εκ Πέρθης (9-3-10).

–Έτέλεσεν την Θείαν Λειτουργίαν των Προηγιασμένων Δώρων εις τον Ίερόν Ναόν Αγίου Παντελεήμονος Glenelg και εν συνεχεία έπεσκέφθη την άσθενούσαν κ. Νίκη Πηλιώτου (10-3-10).

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά την Δ' Στασιν των Χαιρετισμών εις την Ίεράν Μονήν Αγίου Νεκταρίου Croydon Park (12-3-10).

Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν Αγίου Ανδρέου Noarlunga.

–Παρηκολούθησε την συναυλίαν Βυζαντινης Έκκλησιαστικής Μουσικής της χορωδίας του ένταύθα Συλλόγου Φίλων Βυζαντινης Έκκλησιαστικής Μουσικής «Ιωάννης ό Δαμασκηνός», υπό την διεύθυνση του Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Ίεράς Αρχιεπισκοπής

St Andrew's **Greek Orthodox Theological College**

ENQUIRIES AND APPLICATIONS WELCOME

St Andrew's was established in 1986 by the Greek Orthodox Archdiocese of Australia in order to provide tertiary level education and training of Christian Orthodox clergy, theologians, lay teachers and ministers in order to meet the catechetical and pastoral needs of the Orthodox Church in Australia. It is also intended to be a centre of ecumenical scholarship and learning. It is fully accredited through the Sydney College of Divinity, a federation of Christian theological education providers. All the awards and degrees are approved by the NSW Department of Education and Training.

St Andrew's offers the following accredited awards: Bachelor of Theology (with Honours), Graduate Certificate in Arts, Graduate Diploma of Arts, Master of Arts, Master of Theology, and a Basic Unit of Clinical Pastoral Education in Aged Care. For further information please contact the Registrar:

St Andrew's Greek Orthodox Theological College,

242 Cleveland Street, Redfern NSW 2016,

Tel: 02 9319 6145 Fax: 02 9319 4281

Website: www.sagotc.edu.au. - Email: registrar@sagotc.edu.au

Η Θεολογική Σχολή του Άποστόλου Ανδρέου προσφέρει πλούσιο πρόγραμμα σπουδών, και τά πτυχία Bachelor of Theology (with Honours), Graduate Certificate in Arts, Graduate Diploma of Arts, Master of Arts, Master of Theology τά όποια είναι άναγνωρισμένα από τό Υπουργείο Παιδείας της ΝΝΟ σαν ισότιμα με τά των λοιπών Πανεπιστημιακών Σχολών. Επίσης έχει άναγνωρισθεί ή Θεολογική μας Σχολή σαν ισότιμη με τις Θεολογικές Σχολές των Πανεπιστημίων της Ελλάδος.

Αυστραλίας κ. Ηλία Φραγκούλη, δοθείσαν εις τὰ πλαίσια τῶν ἑορτασμῶν τῆς 50ετηρίδος τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, προσφωνήσας καί μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (14-3-10).

Συμπροσευχήθηκε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

– Προήδρυσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (15-3-10).

– Παρέστη εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἔθνικῆς ἑπετείου τῆς 25^{ης} Μαρτίου (16-3-10).

– Ἐτέλεσε τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (17-3-10).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (19-3-10).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect.

– Ἐτέλεσε Μνημόσυνον διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωικῶς πεσόντων κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν Ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ εἰς Κύπρον τὸ 1955-59.

– Προέστη τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, παρουσία τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ν. Αὐστραλίας Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καί Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων, Ἐντιμ. κ. Michael Atkinson, τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, Ἐντιμ. κ. Martin Hamilton-Smith, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Νοτίῳ Αὐστραλίᾳ, Ἐντιμ. κ. Χρήστου Μανιάκη-Γρίβα, καί λοιπῶν ἐπισήμων. Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν Πεσόντων, ἐτέλεσε Τρισάγιον διὰ τοὺς ὑπὲρ Πίστεως καί Πατριδος εὐκλεῶς ἀγωνισαμένους καί ἡρωικῶς πεσόντας καὶ ἀπηύθυνε σύντομον προσλαλιάν παρουσία τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ν. Αὐστραλίας Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, Ἐντιμ. κ. Michael Atkinson, τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, Ἐντιμ. κ. Martin Hamilton-Smith, Βουλευτῶν καί Γερουσιαστῶν, τῶν λοιπῶν Πολιτειακῶν καί Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας καί Ἀστυνομίας, ἐκπροσώπου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐφέδρων Ν. Αὐστραλίας (RSL), Ἐντιμ. κ. Jock Statton, τοῦ Προέδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἐντιμ. κ. Παναγιώτου Μακρῆ, Προέδρων Παροικιακῶν Ὄργανισμῶν καί τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ν. Αὐστραλίας. Πάντες οἱ ἀνωτέρω, καθὼς καί ἐκπρόσωποι τῶν μαθητῶν, κατέθεσαν στέφανον πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων. Ἀκολούθησε ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις μὲ ποιήματα καί τραγούδια τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πλήθος κόσμου παρηκολούθησε τίς ἐκδηλώσεις καί τὴν ἐπακολουθήσασα παρέλασιν τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν Σαββατιανῶν καί Ἀπογευματινῶν Σχολείων τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων καί τῶν Ἡμερησίων Διγλώσσων Ἑλληνορθόδοξων Κολλεγίων «Ἅγιος Γεώργιος» καί «Ἅγιος Σπυρίδων» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (21-3-10).

– Παρέστη εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας «Ὁ Ἅγιος Πρωτομάρτυς Στέφανος» (23-3-10).

– Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθην. Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μεγάλον Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Δυτ. Πέρθης (24-3-10).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν παρουσία ὄλου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Πέρθης, προέστη εἰς τὴν Πανηγυρικὴν Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἑπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας καί ἐχειροθέτησεν ἐκ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. κ. Στυλιανοῦ, τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ, Αἰδεσ. Πρεσβύτερον κ. Ἐμμανουὴλ Σταματίου, ἀπονείμας εἰς αὐτὸν τὸ Ὄφικιον τοῦ Σταυροφόρου Οἰκονόμου διὰ τὴν θεοφιλή του Διακονίαν καί Ἱερωσύνην καί διαποιίμασιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (25-3-10).

– Ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ.

– Ἐπεσκέφθη τὸ Ἑλληνορθόδοξον Δίγλωσσον Ἡμερησίον Κολλέγιον «Ἅγιος Ἀνδρέας» τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Πέρθης καί ὠμίλησεν εἰς τοὺς μαθητὰς καί τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, εὐχήθεις «Καλὴν Ἀνάστασιν» καί μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

– Ἐπεσκέφθη τοὺς τροφίμους εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Πέρθης καί τοὺς εὐχήθηκε διὰ τὴν ἐπικειμένην ἑορτὴν τῶν ἑορτῶν, τὸ Πάσχα, μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

– Προήδρυσε Συνάξεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Πέρθης εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ παρουσία τοῦ ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, Ἐντιμ. κ. Εὐσταθίου Παλάσση, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν ἐφημεριακὰ καί διοικητικὰ θέματα (26-3-10).

– Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ.

– Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (27-3-10).

– Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας εὐλόγησε τράπεζαν παρατεθειῶσαν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος.

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (28-3-10).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (Μ. Δευτέρα 29-3-10).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (Μ. Τρίτη 30-3-10).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκο-

Κατά τὸν μῆνα Ἰαννουάριον ὁ Θεοφιλέστατος ἐτέλεσε τὸ ἱερόν-Ἐν γῆναι Φεβρουάριον ἱερόν Θεοφιλέστατος τῆς Πόλεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (Μ. Τετάρτη 31-3-10).

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Μ. Πέμπτης εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν ἱεράν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀχράντων Παθῶν εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury (Μ. Πέμπτη 1-4-10).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθλώσεως εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου καὶ προέστη τῆς περιφορᾶς τοῦ ἱεροῦ Ἐπιταφίου εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (Μ. Παρασκευή 2-4-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (Μ. Σάββατον 3-4-10).

–Προέστη τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ Πάσχα καὶ ἀνέγνωσε τὴν Πασχάλιον Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury.

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως (Ἑλλήνων καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων δικαιοδοσιῶν), εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley, μεταφέρων εἰς τοὺς πιστοὺς τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 4-4-10).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τὸν ἑορτάζοντα ἱερόν Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Athelstone (Δευτέρα τοῦ Πάσχα 5-4-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα ἱερόν Ναόν καὶ ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (Λαμπροτρίτη 6-4-10).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν ἐκ Σεβρίας Αἰδεσ. Πρεσβύτερον Radomir Alexic μετὰ τῆς Πρεσβυτέρας αὐτοῦ (7-4-10).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτην Κων/νον Τσίλην, Πρωτοσύγκελλον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χόνγκ Κόνγκ, μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ (10-4-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (11-4-10).

–Προήδρυσεν συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (12-4-10).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτῶν Αὐστραλίας, Αἰσιότ. κ. Στέφανον Νικολαΐδην (13-3-10).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τοὺς ἐκ Σύννευ Αἰδεσιμωτάτους Οἶκον. Νικόλαον Μποζικην καὶ Πρεσβ. Σωτήριον Παπαφιλόπουλον.

–Προήδρυσεν συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (16-4-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg καὶ ἐτέλεσε τὸ τριετές

Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Σιαχάμη καὶ τὸ διετές Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Αναργύρου Μαΐου (18-4-10).

–Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εὐγενῶς παρατεθὲν εἰς αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ζεύγους Κυριακῆς καὶ Στεφάνου Νικολαΐδου, Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτῶν Αὐστραλίας (19-4-10).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τὸν ἑορτάζοντα ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (22-4-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα ἱερόν Ναόν, συμπροσευχηθέντων, μεταξύ τῶν ἄλλων, τοῦ Ὑπουργοῦ Σωφρονιστικῶν Ὑποθέσεων τῆς Πολιτείας Νοτίου Αὐστραλίας, Ἐντιμ. κ. Αναστασίου Κουτσαντώνη, καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Νοτίῳ Αὐστραλίᾳ, Ἐντιμ. κ. Χρήστου Μανιάκη-Γρίβα. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (23-4-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg καὶ ἐτέλεσε τὸ Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Θεοδώρου, πολλὰς ὑπηρεσίας παρασχόντος ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ ἀπὸ διαφόρων θέσεων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τελευταίως διατελέσαντος Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (24-4-10).

–Συνοδεύόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Κων/νου Σκουμπουρδῆ, μετέβη εἰς τὴν πόλιν Port Pirie διὰ τὴν μεθέορτον Πανήγυριν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν φερώνυμον ἱερόν Ναόν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, καὶ ἐπέστρεψεν αὐθημερόν εἰς Ἀδελαΐδα. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως τὸν ἀσθενοῦντα Ἐφημέριον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, Ὁσ. Ἱερομόναχον π. Ἀχιλλίον Καραμανίδην, εὐχηθεὶς εἰς αὐτὸν ταχεῖαν ἀνάρρωσιν καὶ μεταφέρων τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (25-4-10).

–Παρέστη εἰς τὴν συνεδριάσιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (27-4-10).

–Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (28-4-10).

Κατὰ τὸν μῆνα Μαΐον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (2-5-10).

–Προήδρυσεν συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (4-5-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης, εἰς τὸν ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (5-5-10).

–Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Πολιτείας Νοτίου Αὐστραλίας, Ἐντιμ. κ. Mike Rann, παρέστη εἰς τὴν ὄρκωμοσίαν τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία προέκυψεν ἀπὸ τίς ἐκλογές τῆς 20ῆς παρελθόντος Μαρτίου. Ὁ φιλέλλην καὶ ἐν εὐκρινείᾳ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου ἐπανεκλεγείς Πρωθυπουργός κ. Mike Rann ἐζήτησε

παρά του Θεοφιλεστάτου να δώσει τον νενομισμένον ὄρκον ἐπὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀγίαν Γραφῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ τὸ πέρασ τῆς τελετῆς καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος κατέγραψε τὰ αἰσθηματὰ του σεβασμοῦ καὶ στοργῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

–Προεξήρχε τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Λαγωνικοῦ εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton καὶ ἀπηύθυνε λόγους παρηγορίας εἰς τοὺς οἰκείους του (6-5-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide.

–Εὐλόγησε μεσημβρινὴν τράπεζα, τὴν παραδοσιακὴν Κουρκούτα, τῆς Ἰμβριακῆς Ἀδελφότητος Νοτίου Αὐστραλίας (9-5-10).

–Ἐδέχθη τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide, Ἀξιότ. κ. Παναγιώτην Μιχαλόπουλον.

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (10-5-10).

–Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (13-5-10).

–Εὐλόγησε τὸ δεῖπνον τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδος τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (15-5-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury καὶ ἐτέλεσε τὸ Μνημόσυνον τῶν σφαγιασθέντων Ποντίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τὴν Γενοκτονίαν αὐτῶν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ὀρδῶν.

–Ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τοῦ βρέφους Παναγιώτου Παπαγεωργίου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton.

–Εὐλόγησε τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ κ. Ἀαρῶν Wass μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Κελλῆ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (16-5-10).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Παναγιώτου Φωτάκη, μετέβη εἰς τὴν κωμόπολιν Renmark, ὅπου ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας εὐλόγησε τὴν ἑορτίον τράπεζαν, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (21-5-10).

–Τὸ Ψυχασάββατο ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (22-5-10).

–Τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (23-5-10).

–Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (24-5-10).

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας.

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Βασιλειάδος Νοτίου Αὐστραλίας (26-5-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν

Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας εὐλόγησε τὴν παρατεθεισάν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἑορτίον τράπεζαν (27-5-10).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν διμελῆ ἀντιπροσωπείαν τῶν κατεχομένων Δήμων τῆς Κύπρου ἀποτελουμένην ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἄθω Ἐλευθερίου, Δήμαρχον Λαπήθου, καὶ Κώστα Χατζηκακοῦ, Δημ. Σύμβουλον Ἀμμοχώστου, ἐπισκεπτομένους τὴν πόλιν μας εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Συνεδρίου τῆς Ὁμοσπονδίας Κυπριακῶν Κοινοτήτων Αὐστραλίας, συνοδευόμενος ἀπὸ τοῦ Κυρίου Χρήστον Ἰωάννου, Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Κοινότητος Νοτίου Αὐστραλίας, Ντίνο Προκοπίου, Πρόεδρον τῆς ΠΑΣΕΚΑ, καὶ Παναγιώτην Πύρον, Ἀναπληρωτὴν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Πολυπολιτιστικῶν καὶ Ἐθνοτικῶν Ὑποθέσεων Νοτίου Αὐστραλίας.

–Παρέστη εἰς τὴν δεξίωσιν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Συνεδρίου τῆς Ὁμοσπονδίας Κυπριακῶν Κοινοτήτων Αὐστραλίας εἰς τὸ οἶκημα τῆς Κυπριακῆς Κοινότητος Νοτίου Αὐστραλίας (28-5-10).

–Ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τοῦ βρέφους Ἀγγέλας Ζαΐκη, ἐγγονῆς τοῦ Αἰδεσ. Οἰκον. Ἐμμανουήλ Ζαΐκη, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (29-5-10).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park καὶ ἐτέλεσε τὸ Μνημόσυνον τῶν ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ εὐκλεῶς πεσόντων προπατέρων ἡμῶν κατὰ τὴν Ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁμιλήσας ἐπικαίρως. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν εὐλόγησεν ἑορτίον τράπεζαν εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τῆς Βασιλειάδος παρατεθεισάν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν Νοτίου Αὐστραλίας καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Παρέστησαν, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἀπηύθυναν χαιρετισμόν Ἐπιτροπῆς Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων τῆς Νοτίου Αὐστραλίας, Ἐντιμοτάτη κ. Grace Portolesi, καὶ ὁ μέχρι πρότινος Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, Ἐντιμ. κ. Michael Atkinson MP. Χρῆε τελετάρχου ἐξετέλεσε ὁ Ἀξιότ. κ. Ἰωάννης Κιοσόγλου, Ἄρχων Ἐκδικος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὁ δὲ ἐκπαιδευτικὸς κ. Κομνηνὸς Μαλᾶτος ἐξεφώνησε συγκινητικὴ ὁμιλία μὲ θέμα «Ἐάλω ἢ Πόλις: 1204 – 1453 – 1955, Οἱ τρεῖς Ἀλώσεις τῆς Πόλης». Τὴν ὑπέροχην ἐκδήλωσιν ἐθνικῆς μνήμης καὶ τιμῆς στοὺς ἡρώες τῆς πονεμένης Ρωμηοσύνης μας ἔκλεισε μὲ εὐχαριστίες πρὸς τοὺς συντελεστῆς τῆς καὶ τοὺς συμμετασχόντας ὁ ἀκαταπόνητος Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτῶν Αὐστραλίας, Ἀξιότ. κ. Στέφανος Νικολαΐδης (30-5-10).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν

Ἐπιτελεστικὸς ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ
Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com

Ἐκτύπωση: Impress Colour Tel: 9604 8711